

En als het fout gaat, geven we gewoon Barend de schuld

Barend van Doorn: 'Wie zit er nu te wachten op onnodig hoge administratieve lasten, met soms juridische gevolgen op de koop toe?'

In dit 'interview met een ceo' dit keer feitelijk geen echte ceo. Barend van Doorn is een van de zes directeuren van de Leeuwenstein Groep, waaronder groenvoorziener Signa Terra, maar ook een aantal meer op infra gerichte bedrijven vallen. Alle directieleden hebben hun eigen divisie of afdeling onder zich, maar in de raad van bestuur van de holding van de Leeuwenstein Groep beslissen ze gezamenlijk.

Auteur: Hein van Iersel

Barend van Doorn, links achter strategisch opgesteld
Barend van Doorn Sr.

Van Doorn Geldermalsen bestaat vijftig jaar en ademt de sfeer van een familiebedrijf uit. Ik word door Barend van Doorn rondgeleid in de hoofdvestiging in Geldermalsen en in ieder kantoor hangt of staat wel iets wat herinnert aan de vijftig jaar familie- en bedrijfsgeschiedenis. Natuurlijk de gebruikelijke plaquettes die door het personeel bij de verschillende jubileums zijn aangeboden, maar ook foto's en andere memento's. Een andere herinnering aan de geschiedenis is de vader van Barend van Doorn, die iedere ochtend en middag een bakje koffie komt drinken in de kantine. Barend van Doorn: 'Mijn vader heet ook Barend en bemoeit zich eigenlijk nergens meer mee, behalve met het schoonmaken van de afwasmachine, maar vindt het gezellig om langs te komen en een praatje te maken.' Vader en zoon Barend van Doorn zijn overigens niet de enige Barenden in het bedrijf. In de familie is het een goede gewoonte om de eerstgeboren zoon te vernoemen naar de stamvader. Als gevolg daarvan heten op dit moment vier van de zes leden van de raad van bestuur Bernard, aangevuld met één Henk en één Frans. Een van de Barenden die ik tijdens de rondleiding over het anderhalf hectare grote bedrijfsterrein tegenkom, grapt daarover: 'Het kan voor veel verwarring zorgen, zeker voor nieuwe personeelsleden, maar het heeft ook voordelen. Als er een fout gemaakt is, geven we gewoon Barend de schuld.'

'Als je gaat pulken in elkaars welzijn, gaat het fout'

Traditioneel, niet ouderwets

Dat Van Doorn Geldermalsen een traditioneel familiebedrijf is, wil gelukkig niet zeggen dat het ouderwets is. Het machinepark oogt innovatief en modern, bijvoorbeeld een unieke maaicombinatie om middenbermen te maaien. Deze machine – geschatte waarde ongeveer twee ton – is gebouwd met behulp van een aantal bedrijven uit het rivierengebied. De werktuigdrager is een Vredotrac van Vredo uit Dodewaard. De maaiaarm komt van Herder. Daarnaast heeft Jan Veenhuis nog meegewerkt aan de combinatie. Van Doorn legt uit: 'Rijkswaterstaat werkt met het principe van *rental lane*. Je reserveert bij de opdrachtgever een wegvak voor een bepaalde tijd. In die tijd moet het werk gedaan worden. En als dat niet lukt, moet je opnieuw aanvragen en weer een aantal weken wachten. Dat betekent één ding:

dat je goede spullen moet hebben.' De unieke combinatie-middenbermmaaier is bijvoorbeeld in staat om in één nacht 35 kilometer middenberm te maaien en het maaisel af te voeren. Dat doet deze Vredotrac overigens niet alleen. Meestal lopen er ook nog wat kleinere machines mee die tussen de vangrails maaien en meestal ook wat mensen met bosmaaiers, die her en der een paaltje vrijmaken.

'Het is weinig sociaal als je min of meer verplicht wordt die mensen weer te ontslaan'

Blijf bij je leest

Van Doorn weet wat deze machine doet, tot in de finesses. Dat blijkt een van de voorwaarden te zijn om als familie goed samen te werken. Van Doorn: 'Binnen de raad van bestuur beslissen we gezamenlijk, maar dat betekent niet dat ik mijn neven voor de voeten ga lopen bij de uitvoering van hun klussen. Als je gaat pulken of wroeten in elkaars welzijn, gaat het fout.'

Binnen het complete bedrijf zijn ongeveer 250 mensen werkzaam. De belangrijkste poot is daarbij het infrabedrijf Van Doorn Geldermalsen, dat weer onderverdeeld is in drie divisies: Infra Services (150 fte), Infra Clean (25 fte) en Infra Specials (20 fte). De bv waar Barend van Doorn zelf voor verantwoordelijk is, groenvoorzieningsbedrijf Signa Terra, heeft ongeveer 25 medewerkers. De laatste werkmaatschappij is Dover, een club die verkeersmaatregelen uitvoert. Verder heeft de Leeuwenstein Groep nog eens vijftig procent deelneming in VDC Aannemersbedrijf in België en in het bedrijf IMS: Incident Management Services. Dit laatste bedrijf is ook gevestigd in Geldermalsen en wordt ingezet bij milieuongelukken op de wegvakken die Van Doorn Geldermalsen beheert. Stel: een vrachtauto heeft een chemische stof gelekt. IMS zorgt dan dat de juiste maatregelen worden genomen om de milieuschade zo veel mogelijk in te perken. Hiervoor worden de mensen en machines van het moederbedrijf ingezet.

UAV-GC

De belangrijkste klus die Van Doorn Geldermalsen nu onderhanden heeft, is het beheren van een aantal regio's van Rijkswaterstaat. Deze werken worden geregeld via UAV-GC-contracten. Deze innovatieve aanbestedingsvorm houdt in principe

De complete directie van de Leeuwenstein Groep. Vier maal Barend, één Henk en één Frans tijdens het vijftigjarig jubileum.

in dat de aannemer de complete uitvoering inclusief de regie overneemt. De aannemer is over een periode van een aantal jaar verantwoordelijk voor een bepaalde prestatie die gebaseerd is op functionele eisen. Als aannemer weet je daarbij precies waar je je aan moet houden. Lukt dat niet, dan krijg je een boete of worden betalingen uitgesteld of opgeschort. Voor de toko waar Barend Barendzoon verantwoordelijk voor is, Signa Terra, zijn dit soort bestekken een uitzondering. Signa Terra is ooit min of meer ontstaan vanuit een tuincentrum dat de familie exploiteerde in Geldermalsen.

Social return

Van Doorn blijkt een haarscherpe visie te hebben op de actualiteit en bedreigingen voor groenvoorzieners. *Social return* in zo'n onderwerp. Van Doorn is van mening dat zijn soort bedrijven hier te veel hooi op hun vork hebben laten schuiven. 'Ik vraag me wel eens af, als ik zie wat onze bedrijven doen, waar de rest van de markt blijft. Wij worden verplicht een aantal mensen in dienst te nemen, maar andere leveranciers hoeven vaak nergens aan te voldoen.' Daarbij komt dat groenvoorzieners, naar Van Doorns mening, vaak al een behoorlijke *track record* hebben als het gaat om *social return*. Een andere zaak die Van Doorn irriteert, is het vaak weinig duurzame karakter van *social return*. 'Je neemt iemand aan voor de duur van een klus. Is de klus afgelopen, dan staat die persoon weer op straat en gaat de nieuwe aannemer op zoek naar nieuw personeel, omdat hij niet verplicht is deze mensen over te nemen. Het zou beter zijn die mensen te koppelen aan

een bepaald project. Je hebt als aannemer dan de verplichting om de mensen erbij te nemen als je een bepaald project gegund krijgt.' De onderliggende boodschap is vooral een sociale: 'Het is weinig sociaal als je min of meer verplicht wordt die mensen weer te ontslaan. Je doet dan iets wat je eigenlijk als sociaal denkend werkgever niet zou moeten willen.'

Emvi

Een andere zorgpunt van Van Doorn is de nieuwe aanbestedingspraktijk, waarbij emvi de hoofdmoot vormt. Op zich zou emvi een verbetering moeten zijn ten opzichte van de oude praktijk, waarin de laagste prijs honderd procent leidend was, maar in de visie van Van Doorn is het verschil in de praktijk nogal beperkt. Van Doorn: 'Bij de laatste aanbestedingen waar wij aan mee hebben gedaan, was er altijd wel een *duiker* onder de deelnemende aannemers. Iemand die het werk koopt door twintig, dertig procent onder de prijs te schrijven. De oplossing is volgens Van Doorn iedereen die meer dan een bepaald percentage van het gemiddelde naar boven of beneden afwijkt, af te laten vallen. Een tweede bezwaar dat Van Doorn heeft tegen emvi, is het feit dat de methodes om de plannen van aanpak te beoordelen vaak zeer complex en diffuus zijn. Van Doorn: 'Met als gevolg dat de uitslag van een aanbesteding wordt gezien als onbegrijpelijk. Dat zou niet zo mogen zijn, omdat het niet de intentie van de opdrachtgever weergeeft.' Van Doorn vervolgt: 'Waarom moeten wij als Nederland zo moeilijk doen en zien we dat in de landen om ons heen gebruikgemaakt wordt

van een bandbreedte waarbinnen de prijs moet liggen?' Het resultaat is, volgens Van Doorn, dat opdrachtgevers zo veel mogelijk proberen aan te besteden buiten emvi om. Begrijpelijk, aldus Van Doorn: 'Wie zit er nu te wachten op onnodig hoge administratieve lasten, met soms juridische gevolgen op de koop toe?'

Rien van der Spek

De Barend van het bedrijfsleven is de overheid. Geven we de overheid voldoende feedback op deze punten

Ton van Oostwaard

Barend heeft een uitgesproken mening over social return, met dat dit maar zeer beperkt iets oplevert voor werkzoekenden. Koppeling aan een klus zou beter zijn vindt hij. Dit is inderdaad een lastig onderwerp, hier moet veel beter in gestuurd worden door UWV of een uitzendbureau. De werkgever selecteert niet, maar diegene die personeel aanbiedt.

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-4600